

DOM

afsagt den 20. september 2021 af Vestre Landsrets 6. afdeling (dommerne Lis Frost, Jon Esben Hvam og Niels Deichmann (kst.)) i ankesag

V.L. S-2124-20

Anklagemyndigheden mod

Vognmandsfirmaet T ApS

cvr.nr. ... og

T1 født den

... 1989

(begge ved advokat Anja Velbæk Mouridsen, København)

Retten i Hjørring har den 7. oktober 2020 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. KATO1308/2020).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået dom i overensstemmelse med tiltalen i 1. instans med den begrænsning, at tiltalen alene omfatter uforsvarlig behandling af to svin med elefantøre, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 1, nu dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1. Anklagemyndigheden har påstået tiltalte Vognmandsfirmaet T ApS idømt en bøde på 40.000 kr. og har for tiltalte T1 vedkommende påstået strafbortfald.

De tiltalte har påstået dommen stadfæstet.

Anklagemyndigheden har for landsretten berigtiget forhold 4, således at der sker henvisning til dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. stk. 9, jf. § 1, nu dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1, jf. stk. 12, jf. § 2, og forhold 5, således at der sker henvisning til dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. stk. 9 og 11, jf. § 1, nu dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1, jf. stk. 12, jf. stk. 13, jf. § 2.

Supplerende oplysninger

Der er for landsretten sket dokumentation af dele af Fødevarestyrelsens anmeldelse den 12. januar 2017 af de tiltalte for overtrædelse af bestemmelser vedrørende beskyttelse af dyr under transport.

Vognmandsfirmaet T ApS er blevet straffet i alt 13 gange for ligartede forhold. Der er enighed om, at forholdet i denne sag skal anses som et 5. gangstilfælde.

Forklaringer

Tiltalte T1 og vidnet, embedsdyrlæge C, har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte T1 har supplerende forklaret, at han var blevet undervist i, hvordan grisene skal besigtiges ved læsning. Man skal kunne se hele vejen rundt om grisene. Han kigger altid på grisene i forbindelse med læsning. Det gjorde han også den 20. december 2016, selv om han ikke husker det i dag. Han vurderer, at der generelt er god tid til læsning af grise.

Embedsdyrlæge C har supplerende forklaret, at hun ikke længere husker de konkrete grise, men kan se i sine notater, at begge grises almenbefindende var påvirket, og at gris nr. 1 havde feber. Gris nr. 1 havde en smertevoldende lidelse, som betød, at den ikke var transportegnet. Gris nr. 2 havde også smerter i øret og en nedsat balanceevne, hvilket betød, at den heller ikke var transportegnet. Man kunne som lægmand ikke se forskel på grisenes adfærd i forhold til grise, der ikke havde elefantøre, men man kunne tydeligt se på grisenes ører, at de havde et elefantøre. Gris nr. 1 ville på grund af sit øre have forsøgt at beskytte sin højre side. Gris nr. 2 kunne intet se og kunne derfor ikke beskytte sig mod berøringer af øret.

Der er for nylig sket en ændring i praksis vedrørende anmeldelse af vognmandsfirmaer, således at Fødevarestyrelsen på stedet kun foretager indskærpelse i tilfælde, hvor et dyr har været udsat for uforsvarlig behandling under en transport. Vidnet arbejder ikke længere med kontrol af grise.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet

Også efter bevisførelsen for landsretten tiltrædes det af de grunde, som byretten har anført, at T1 ved at transportere grisene til slagteriet har behandlet de to grise uforsvarligt, og at han herved har handlet uagtsomt.

Landsretten tiltræder derfor, at T1 er skyldig i tiltalen i det omfang, der er anført af byretten, og i overensstemmelse med tiltalen for landsretten. Landsretten tiltræder på den baggrund og med samme begrundelse som byretten endvidere, at Vognmandsfirmaet T ApS er fundet skyldig i tiltalen i samme omfang og i overensstemmelse med tiltalen for landsretten.

Forældelse

Som anført af byretten blev forældelsesfristen afbrudt den 14. juni 2017, hvor de tiltalte begge blev sigtet, jf. straffelovens § 94, stk. 5, hvorfor spørgsmålet alene er, om forfølgningen har været standset på ubestemt tid, jf. straffelovens § 94, stk. 6, 2. pkt.

Ved afgørelsen af, om ”forfølgningen har været standset på ubestemt tid”, skal der foretages en samlet vurdering af den virksomhed, politiet på dette tidspunkt udfoldede med hensyn til sagen, jf. Straffelovrådets betænkning nr. 433/1966 om strafferetlig forældelse, side 23. Da straffelovens § 94, stk. 6, udgør en undtagelse fra, hvornår der normalt indtræder forældelse af en lovovertrædelse, må bestemmelsen antages at have et snævert anvendelsesområde.

Efter sigtelsen forelagde anklagemyndigheden ved brev af 12. juli 2017 sagen for Det Veterinære Sundhedsråd, således som der er fast praksis for at gøre inden tiltalerejsningen i bl.a. sager med spørgsmål, om behandling af et dyr har været forsvarlig eller groft uforsvarlig. Anklagemyndigheden sendte herefter den 25. september 2019 en fornyet anmodning om en udtalelse, efter at det havde vist sig, at Det Veterinære Sundhedsråd ikke havde registreret at have modtaget anmodningen. Det Veterinære Sundhedsråd hastebehandlede herefter

-anmodningen og afgav en udtalelse den 14. oktober 2019, og der blev rejst tiltale den 16. marts 2020.

Efter en samlet vurdering og under hensyn til, at anklagemyndigheden afventede svaret på en forelæggelse for Det Veterinære Sundhedsråd, som efter fast praksis udtaler sig i en sag som den foreliggende, finder landsretten ikke, at der er grundlag for at fastslå, at forfølgningen på trods af den lange sagsbehandlingstid, som i alt væsentligt skyldes afventning af dette svar, har været udsat på ubestemt tid, jf. straffelovens § 94, stk. 6, 2. pkt.

Straffastsættelse

I overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand, som er begrundet i den ændring af sanktionspraksis, som Fødevarestyrelsen meddelte i en rundskrivelse af 18. februar 2019, bortfalder straffen for tiltalte T1, jf. straffelovens § 83, 2. pkt.

Straffen for tiltalte Vognmandsfirmaet T ApS fastsættes i medfør af dyrevelfærdslovens § 58, stk. 1, jf. stk. 12, jf. stk. 13, jf. § 2 (tidligere dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. stk. 9 og 11, jf. § 1) og justitsministeriets bekendtgørelse nr. 26 af 13. januar 2020 § 37, stk. 1, jf. stk. 3 (tidligere bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 § 35, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 2), jf. Rådet forordning (EF) nr. 1/2005 – transportforordningen - artikel 3, litra b, og artikel 6, pkt. 3, Bilag I, kapitel 1, pkt. 1 og 2, jf. straffelovens § 89.

Efter forarbejderne til dyreværnsloven vil der kunne være grundlag for absolut kumulation af de bøder, der isoleret set er forskyldt i de enkelte tilfælde, men det må bero på en konkret vurdering, i hvilket omfang dette udmålingsprincip bør anvendes, jf. forslag til lov om ændring af dyreværnsloven fremsat den 25. april 2007 (LFF 2007 215) punkt 3.2. Efter forholdets karakter sammenholdt med oplysningerne om tiltalte Vognmandsfirmaet T ApS' forstraffe, herunder at der er tale om et 5. gangstilfælde, finder landsretten efter en samlet vurdering, at selskabet som udgangspunkt skal idømmes en bøde på 40.000 kr., jf. herved også TfK2018.1030/2V.

Der blev ved tiltalerejsningen nedlagt påstand om nedsatte bøder for alle tiltalte på grund af lang sagsbehandlingstid, og de øvrige tiltalte, hvis sager er afgjort, er blevet idømt bøder i overensstemmelse med påstandene.

Herefter og efter sagens alder og forløb fastsættes bøden for tiltalte Vognmandsfirmaet T ApS til 17.500 kr. Efter sagens udfald skal de tiltalte betale sagens omkostninger for begge retter.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom ændres, således at tiltalte T1s straf bortfalder, og tiltalte Vognmandsfirmaet T ApS idømmes en bøde på 17.500 kr.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger for begge retter.